

Väärinymmärretty

Oletko joutunut tilanteeseen, jossa olet tullut täysin väärinymmärretyksi? – Sellainen kohtalo ei ole ollenkaan kadehdittava, varsinkin, jos asiaympäristö olisi ollut hyvin tärkeä. Luulenpa, että meistä jokainen joutuu elämänsä aikana joskus tällaiseen tilanteeseen. Harmillisinta on, jos asiaa ei voi korjata, - tilanteet ovat menneet ja ihmisille on jäänyt asianomaisesta tietty mielikuva, eivätkä selitellytkään auta.

Oma kokemukseni menneisyydestä nousee vieläkin mieleeni harmillisena muistona. Sen seurauksena jotkut saattavat yhä pitää minua valehtelijana, epäluotettavana ja jopa "itseään esille tuovana pyrkyrinä." – Kauan sitten oli vain tilanne, jossa sovittiin vieraalla paikkakunnalla tehtävä, josta saisin aloittaa myös hengellisen työurani. Toisin kuitenkin kävi. Muuttaessani paikkakunnalle, siellä ei oltu tietävinään koko sopimuksesta. Kaiken lisäksi rakkaat ihmiset olivat lähettäneet minut sinuaten matkaan ja tulevaan tehtävääni. Voit vain kuvitella, mitä heidän mieleensä nousee, kun he kuulevat, ettei "kaveri" olekaan työssä siellä, mihin hänet oli lähetetty. – Uskovaisena, Herran palvelijana ja Jumalaa suuresti rakastavana ihmisenä koin sielussani syvää pettymystä. – "Yrität ja teet kaikkesi, ja tässä on lopputulos!"

Noina hetkinä, tajusin kuitenkin, että jos kuka, niin Jeesus oli täysin väärinymmärretty. Hän tahtoi pelkkää hyvää opettaessaan ihmisiä Jumalan tuntemukseen ja parantaessaan kaikki sairaut, mutta siitä huolimatta Häntä vihattiin. Hänen päällensä keksittiin mitä kummallisimpia väitteitä, heidän yrittäessä tuomita Hänet jostain. – Ilkkuen, päätä nyökyttäen monet katsoivat Häntä syyttäjien sylkiessä solvauksiaan. Jeesus tunsi nämä tuntemukset hylkäämisestä ja solvauksista. Kuitenkin lopputulos Jumalan suunnitelmassa toteutui täydellisesti, juuri niin kuin oli Jumalan tahto jo alusta asti ollut! (Ps.138:8)

Vaikka vaeltaisin pimeiden laaksojen halki, Hyvä Paimen on kanssani siellä. (Ps.23:4) Inhimillisesti näytti toisinaan, että peli olisi täysin menetetty, - mutta kiitos Jumalan, Hänellä oli jotain suurempaa varattuna osalleni. Oli vain käytävä "kantapääopistoa" ja opittava paljon asioita, mitä Herran palvelukseen liittyisi.

– Kerron tätä juuri siksi, että ollessasi tällaisissa vaikeissa tilanteissa, väärinymmärrettynä, loukattuna tai nolattuna, voisit nähdä sen olevan vain tie johonkin uuteen ja parempaan! Älä hellitä ja menetä toivoasi. Jumala näkee kuitenkin vilpittömän sydämesi ja kaipauksesi olla Herran palvelija - ja eräänä päivänä Hän osoittaa sinulle selkeän ja suoran tien Hänen valtansa ja kirkkautensa nojalla! – Silloin et menneitä muistele, et enää pahoita mieltäsi menneiden aikojen loukkauksilla, vaan katsot Häneen, joka on kaikkien aikojen eniten väärin ymmärretty, mutta myös rakastetuin ja ihmeellisin Herra ja Kuningas!

Väärin ymmärtämisestä kertoo myös Raamatun teksti Joosefin kohdalla. Niin vilpittömin sydämin ja nuoruutensa innolla hän kertoo veljilleen ihmeellisistä unistaan, jossa milloin lyhteet, milloin tähdet kumarsivat häntä. Ei vain arvannut Joosef, miten hänen kävisi veljiensä käsissä. – Pieni, hento ja nuori poika horjutti raavasten miesten itsetuntoa, kuohuttipa vihan tuntemuksia siinä määrin, että he myivät oman veljensä, Joosefin, orjaksi ohikulkeville kauppiaille!

– Mitä mieltä Joosef tuossa tilanteessa? Ehkäpä hän häidissään yritti kertoa veljilleen, että "untahan se vain oli." Mutta hänen suunsa tukittiin ja niin alkoi pitkä matka, ilman ainuttakaan tutun ja turvallisen ihmisen läheisyyttä. Hänellä oli vain isänsä Jumala ja ne opetukset, mitä hänen vanhempansa olivat lapsuudestaan asti hänelle teroittaneet. Nämä nousivat arvokkaimpaan asemaan hänen elämässään. Joosef varmasti tajusi jossain syvällä sisimmässään, että vielä Jumalan hyvyys tulee voittamaan kaiken. Hän ei tiennyt, mihin joutuisi ja mitä kohtaisi, mutta hän luotti isänsä Jumalaan. (1.Moos.37,39-45)

Lukiessa näitä Raamatun jakeita, voimme todella nähdä, että se kaikki, mitä Joosef kohtasi, kuului Jumalan suunnitelmiin ja johdatukseen. Joosefin istuessa vankityrmässä syyttömästi tuomittuna, hän vieläkin jaksoi toivoa ja uskoa, kunnes lopulta tuli hetki, jolloin häntä tarvittiin! On niin suurenmoista nähdä Joosefin ensimmäinen vastaus hallitsijan edessä, kun hän, ollenkaan ujostelematta, toteaa oikeiden vastausten tulevan itse Jumalalta! Joosef ei halunnut ratsastaa Jumalansa kunnialla. Hän teki selväksi, keneltä tulevat viisaut ja selitykset.

Tuossa hetkessä Joosefilla ei ollut paljoakaan menetettävää. Hän oli väärinymmärretty ja joutui virumaan likaisessa vankilassa. Hänen ainut toivonsa oli Israelin Jumala. – Ei hänellä siinä vaiheessa ollut vastauksia tiedossa, ei sinne päinkään, mutta hän tiesi Jumalansa auttaneen häntä ennenkin.

– Varmaan hänen mielessään kävi tulevaisuutensa ja häpeänsä vankityrmässä, ellei hän saisi riittävää vastausta faaraolle. – Mutta, kuten tiedämme, Jumala ei jättänyt palvelijaansa pulaan. Hän antoi vastauksen, joka kuului pelastus-suunnitelmaan pelastaa koko sen aikainen yhteiskunta nälkäkuolemalta ja tuholta.

Jotain hyvin samanlaista näen monessa Raamatun kertomuksessa. Niin myös Jeesuksen kohdalla, kun "Hänen piti kärsimän," - lopputulos oli nykyisen ajan kansakuntien pelastus! – Tästä esikuvana toimi Mooses johtaessaan israelilaiset pois Egyptin orjuudesta. Hänkin kävi oman erämaa taipaleensa ja aikansa, ennen kuin hän pääsi suorittamaan hänelle annettua tehtävää. (2.Moos.2:11-15)

– En ollenkaan usko, että kärsimme täällä turhaan. Se on vain matka pimeän laakson halki, jossa opimme kärsimysten ja koettelemusten kautta Jumalan ihmeellisiä tarkoituksia. Siinä meistä kasvatetaan johtajia, paimenia ja hallitsijoita, kuten Joosefin kohdalla kävi. Hänen kärsimyspolkunsu vaihtuivat kansakunnan hallitsijaksi. Näemme myös Jeesuksen kohdalla, kuinka Hänet, Jumalan Poikana, korotettiin Jumalan oikealle puolelle, ikuseksi hallitsijaksi, kirkkauden Herraksi! – Pelastumisemme välimieheksi!

Haluan sinun mieltävän koettelemuksiasi ja asioitasi juuri siitä näkökulmasta, mitä Jumala tahtoo kaikella kokemallasi? – En ole aina ymmärtänyt ja jaksanut uskoa Jumalan suunnitelmiin, en ainakaan kaikkein pimeimpinä hetkinä. Kuitenkin niissä on saanut oppia, ettei Jumala säikähä tilanteitamme. Ei Hän väisty silloin, kun Häntä tarvitaan. – Olen vain usein ollut sokea Hänen suunnitelmilleen väärinymmärretyksi tulemisten ja erilaisten kokemusteni keskellä. Ne ovat juuri olleet matka suunnitelmiansa toteutumiseen!

Älä siis arkana pelkää, sinä joka elät koettelemustesi keskellä. Vielä tulee aikasi nousta! Eräänä päivänä toteat kanssani, että "hetkeäkään en antaisi pois kallisarvoisesta elämästäni Jumalan suunnitelmissa!"

– Ole vain rohkea ja siunattu Jeesuksen seuraaja, vielä saat nähdä Herran hyvyttä elävien maassa! (Ps.27:13)

[*JKR = Viittaus tarkempaan käännökseen: Jumalan Kansan Raamattuun]

